Fotbal

Cele patru decenii de aur

BAZĂ LARGĂ, ADECVATĂ, EŞALONULUI TINEREŢII

În cele patru decenii de libertate, fotbalul s-a dezvoltat impetuos, la fel ca toate celelalte domenii de activitate. S-a mărit mult numărul cluburilor şi asociaţiilor, implicit al tinerilor dornici să practice, într-un cadru adecvat, bine organizat, cel mai îndrăgit dintre toate sporturile. Au apărut cluburile fanion Dinamo şi Steaua, iar începînd de prin anii '60 s-au constituit primele „F.C."-uri. **Se impunea, ca o necesitate, lărgirea reţelei de unităţi specializate, în care copiii să descopere tainele fotbalului, în care să fie îndrumaţi paşii celor atraşi de puternicul miraj al acestui sport. Şi astfel...**

...1965, ANUL PRIMELOR CENTRE. La început au fost 12. Printre ele: Progresul, Steaua „23 August", Rapid, Universitatea Craiova, Dinamo, „U" Cluj-Napoca, U.T.A. Cîţiva antrenori deosebit de harnici şi pricepuţi, pasionaţi de munca lor, adevăraţi descoperitori şi şlefuitori de talente au făcut din aceste pepiniere veritabile şcoli de fotbalişti. În parcul cu platani din strada dr. Staicovici au început să „predea" Ioan Klüga şi Nicolae Gorgorin, la Dinamo, Ştefan Stănculescu, la Cluj-Napoca fostul portar al naţionalei din '33 — Andrei Sepci, Costea, Cristescu şi Socec la Rapid, Opriş şi Scăeşteanu la Craiova, Mihai Bîrzan la Iaşi, Leonte Ianovschi la Piteşti, Francisc Fabian la Steaua. Oameni iscusiţi. Prin mîinile lor au trecut mai mult de jumătate din generaţia Guadalajarei. Anca, Neagu, Tătaru II, N. Răducanu şi mulţi alţii care le-au urmat acestora, Sameş, Iordache, Iordănescu, Radu II, Balaci, Augustin etc. Cele 12 centre au proliferat însă şi a urmat...

...1971—'72, O ETAPĂ NOUĂ. Etapa răspîndirii rapide pe întreaga hartă a ţării a pepinierelor în care copiii să înveţe fotbalul. În final s-a ajuns la un număr de 40. Aproape în fiecare judeţ există cîte o astfel de unitate. Bacăul, Constanţa, Hunedoara, Galaţiul, Baia Mare, Suceava, Tg. Mureş au început şi ele să formeze jucători care să urce treptat pînă spre vîrful piramidei, să bată (şi unii să intre cu brio) la porţile echipelor noastre reprezentative. În ultimele decenii au devenit internaţionali A, de tineret sau de juniori mulţi jucători porniţi de pe aceste meleaguri, printre ei aflîndu-se Şoiman, C. Solomon, Elisei, Ignat, Hagi, D. Zamfir, Rednic, Andone, Gabor, Mateuţ, Orac, Vlad, Hanghiuc, Stoica, Crişan, Terheş, Stredie, Ilie Costel etc. Iar antrenorii care i-au descoperit şi le-au predat primele lecţii, a.b.c.-ul fotbalului, parcă au preluat şi ei ştafeta pasiunii de la cei care au pus bazele primelor centre. Este vorba de P. Gavrilescu, D. Chiriţă, N. Radu, I. Bükossi, C. Tilvescu, C. Mareş, D. Pătraşcu, A. Neagu, M. Kiss, alături de N. Zamfir, M. Ianovschi, Gh. Timar, D. Anca, P. Mihai etc., cei care îşi desfăşoară cu succes activitatea în centrele înfiinţate în 1965.

...1978, APARIŢIA CLUBURILOR ŞCOLARE. Cluburi de performanţă, temeinic organizate. Fotbalul pătrunsese mai demult în şcoli, începînd din 1972—1973, dar înfiinţarea acestor unităţi puternice în Bucureşti (2), Piteşti, Craiova, Timişoara, Arad, Oradea, Sibiu, Braşov, Bacău şi Piatra Neamţ a însemnat, practic, ridicarea pe o treaptă superioară a învăţării fotbalului. De la cele 11 cluburi şcolare amintite se cer rezultate deosebite, pe măsura condiţiilor create, dar baza de masă în şcoli este mult mai largă, în prezent existînd în reţeaua de învăţămînt alte 86 de secţii în care se practică sportul numărul unu în preferinţele copiilor de pretutindeni. Şi în aceste pepiniere găsim cîţiva profesori care pun tot sufletul şi toată priceperea lor în procesul de formare a unor jucători valoroşi: D. Varodin, C. Călinescu, T. Dobîndă, M. Georgescu, Gh Ojoc etc.

Dezvoltată impetuos în ultimele două decenii prin grija forurilor competente, a tuturor factorilor implicaţi în domeniul sportului, reţeaua pepinierelor fotbalului are nevoie, pentru a se menţine şi dezvolta, de rezultate tot mai bune, pe măsura eforturilor făcute începînd din 1965 încoace. Cîţiva dintre descoperitorii de talente amintiţi în aceste rînduri au primit titlul de antrenor emerit. Răsplata profesională supremă. La care nu se poate ajunge decît prin strădanii îndelungate, pricepere şi pasiune, coordonate atît de mult evidenţiate acum, la ora aniversară a bilanţurilor.

Laurenţiu DUMITRESCU

Gooool! Bratislava 1983. Tricolorii au cîştigat bătălia cea grea cu Italia, Cehoslovacia şi Suedia.
Foto: D. NEAGU

DRUMUL „TRICOLORILOR" SPRE O NOUĂ GUADALAJARA

În aceste zile de frumoase retrospective, fotbalul îşi priveşte şi el realizările, care, chiar dacă nu au strălucirea medaliilor de platină ale Nadiei, ponderea nenumăratelor medalii ale lui Patzaichin, sau, în sfîrşit, semnalele luminoase ale zborului orbital al lui Năstase, care a durat mai bine de un deceniu, reprezintă un efort în timp, în compania unor adversari întotdeauna dificili, în cadrul unei arene în care se înfruntă mereu 150 de ţări, ceea ce înseamnă mai mult decît unele confruntări mai puţin populate, în sporturi care nu atrag întreg globul.

Fotbalul nostru nu s-a putut sustrage marelui efort al atîtor sportivi de prim-plan — cei amintiţi sînt doar cîteva nume din cartea de aur a mişcării noastre sportive — şi şi-a construit o istorie care, deşi nu poate fi comparată cu aceea a altor sporturi, are destule momente frumoase în care balonul rotund şi-a depăşit deseori condiţia.

Cu totul remarcabil în povestea celor peste şaizeci de ani de viaţă ai echipei naţionale este sprintul ultimei treimi, un sprint de mai multe ori victorios.

Pînă la Eliberare, în cei aproximativ douăzeci de ani de existenţă a echipei naţionale, „tricolorii" au susţinut doar 93 de meciuri. În această perioadă, fotbaliştii români au fost prezenţi de trei ori în turneele finale ale Campionatului mondial — 1930, 1934, 1938 — dar aceste participări sînt legate în primul rînd de lipsa de dezvoltare a Mundialelor vremii. În 1930, echipa României a răspuns doar unei invitaţii, fără calificare, în 1938 a fost prezentă de asemenea, fără calificare, în urma forfait-ului declarat de Egipt, iar în 1934 fotbaliştii români au fost prezenţi în Italia în urma unei calificări care nu se poate compara cu asprele bătălii din ultima vreme — dovadă că acea calificare pentru turneul final italian a fost realizată în urma a numai două jocuri : 2—1 cu Iugoslavia pe terenul propriu şi 2—2 cu Elveţia la Berna.

1980 : „Cupa Balcanică" (4—1 în finala cu Iugoslavia)

1981 : Medalie de bronz a juniorilor în Campionatul mondial din Australia

1982 : Două premiere hotărîtoare — victoria asupra Suediei şi „remiza" în meci oficial cu Italia, campioană mondială

1983 : Calificarea echipei naţionale în turneul final din Franţa şi a Universităţii Craiova în semifinalele Cupei U.E.F.A.

1984 : Calificarea dinamoviştilor bucureşteni în semifinalele Cupei campionilor europeni

După Eliberare, fotbalul românesc s-a regăsit destul de greu. Urmele grele ale războiului au făcut ca ritmul întîlnirilor internaţionale să se menţină la un nivel scăzut. Rămîne în memoria iubitorilor mai vîrstnici ai fotbalului situaţia din anii 1950—51, cînd generaţia Apolzan era nevoită să aştepte 500 de zile între două jocuri ale echipei naţionale. În această a doua perioadă de douăzeci de ani, echipa naţională a susţinut doar 87 de jocuri, fără să fi adăugat vreo performanţă notabilă, reperul de onoare rămînînd acel 13—0 al Balcaniadei din 1933, o competiţie — totuşi — zonală.

Dacă pînă în 1964, adică în primele două perioade, s-au disputat 180 de meciuri, în ultimii douăzeci de ani se joacă într-un ritm de două ori mai susţinut : 186.

Această mare deschidere spre fotbalul mare, din toate continentele, este una din explicaţiile progresului înregistrat de fotbalul românesc în această a treia treime a existenţei sale internaţionale.

În această perioadă, fotbalul românesc face saltul de la adversari anonimi, la cele mai mari echipe naţionale. Pe harta fotbalului românesc se completează „petele albe" numite Portugalia, Spania, ţările Marii Britanii, ca să nu mai amintim de adversari inediţi ca Brazilia, Argentina, Chile etc. etc.

Aşa se face că în urma unui larg schimb de experienţă internaţională, echipa României realizează cele mai bune rezultate ale ei, ca de pildă calificarea în turneul final al Campionatului mondial din Mexic, după o luptă aprigă cu Elveţia, Portugalia (două participante la turneul anterior) şi Grecia. Aşa se face că după numai doi ani, în campionatul european, România se califică în sferturile de finală, după eliminarea Cehoslovaciei şi Ţării Galilor, şi e la un pas de semifinală, după ceea ce s-a numit trilogia meciului cu Ungaria, încheiată în minutul 269, cu cîteva zeci de secunde înainte de fluierul final.

Concomitent cu aceste rezultate de valoare, fotbalul românesc „cutează" şi în Cupa campionilor, prin UTA, care realizează marea surpriză a eliminării lui Feyenoord, echipa deţinătoare a trofeului.

Al doilea mare rezultat va fi calificarea echipei naţionale a României în turneul final al Campionatului european 1984, cel mai frumos succes din istoria fotbalului nostru. Un succes cu atît mai răsunător, cu cît a fost dublat şi triplat de comportarea deosebită a Universităţii Craiova (semifinalistă în Cupa UEFA) şi a dinamoviştilor bucureşteni (semifinalişti, în premieră, în Cupa campionilor).

În ultimii 20 de ani ai echipei naţionale, fotbalul românesc depăşeşte o serie de cote care îl aduc în arena internaţională cu depline puteri. În ultimii ani, mai ales, se succed o serie de premiere, ca de pildă victoria asupra Suediei, victoria asupra Italiei — ambele în partide oficiale —, cele două premiere amintite ale craiovenilor şi dinamoviştilor, la care e momentul să adăugăm şi medalia de bronz în Mondialele juniorilor la Melbourne, medalie care reprezintă momentul de vîrf în activitatea tinerei generaţii.

Dacă înainte de Eliberare fotbalul românesc reuşea arareori cîte un rezultat care să bucure, dacă în aceeaşi perioadă o înfrîngere ca aceea pe teren propriu — în 1939 — în faţa Angliei era considerată în ordinea firescului, în ultimii ani cele două remize de pe Wembley, ca să amintim de creatorii fotbalului, victoria asupra Italiei, campioană mondială, şi multe altele sînt semnul unui important pas înainte al soccerului nostru.

Sigur că iubitorii fotbalului se aşteptau ca tricolorii să realizeze o nouă ascensiune în turneul final de la Paris, dar acest lucru nu s-a întîmplat, poate şi pentru faptul că fotbaliştii noştri nu au reuşit să consume marea bucurie a calificării de la Bratislava.

În aceste zile, tricolorii se apropie de un nou start deosebit de dificil, care vizează calificarea pentru turneul final al Mundialului Mexic 1986. Şi toţi iubitorii fotbalului sînt încredinţaţi că marile acumulări de fond realizate în ultimele două decenii în arena internaţională vor rodi din plin, iar fotbaliştii noştri se vor regăsi pe gazonul fierbinte al Guadalajarei, unde au fost aplaudaţi de atîtea ori, ceea ce a făcut ca meciul Brazilia — România să ţină afişul TV-ului din Rio timp de şapte săptămîni...

Ioan CHIRILĂ

BOGAT PROGRAM INTERNAŢIONAL AL LOTURILOR REPREZENTATIVE

● **LOTUL REPREZENTATIV „A" ÎN OLANDA ŞI R. D. GERMANĂ.** Ieri dimineaţă a părăsit Capitala, pe calea aerului, lotul reprezentativ de fotbal care va participa la turneul de la Amsterdam şi, în continuare, va susţine o partidă amicală cu reprezentativa R. D. Germane (la Gera). Din lot fac parte următorii jucători : **Lung, Moraru** — portari ; **Rednic, Ştefănescu, Iorgulescu, Ungureanu, Zare, Andone, Iovan** — fundaşi ; **Ţicleanu, Mateuţ, Irimescu, Klein, Hagi, Geolgău** — mijlocaşi ; **Cămătaru, Coraş, Gabor, Lăcătuş** — atacanţi. Reamintim că **Bölöni**, care a fost operat, nu a fost selecţionat pentru partidele de la Amsterdam şi Gera, iar **Balint**, care s-a accidentat în turneul din Spania, nu a putut face deplasarea.

Turneul din Olanda, dotat cu „Marele premiu al oraşului Amsterdam", se desfăşoară în zilele de 24 şi 26 august. Programul primei zile **(vineri 24 august)** este următorul : **Feyenoord Rotterdam — Atletico Mineiro şi Ajax Amsterdam — Lotul reprezentativ al României.** Duminică 26 august se vor întîlni, în primul meci, formaţiile învinse în ziua inaugurală a turneului, iar în continuare, în jocul care va desemna pe cîştigătoarea turneului, vor ev-olua formaţiile învingătoare.

Luni 27 august, fotbaliştii noştri se vor deplasa în R. D. Germană, unde vor întîlni, la 29 august, reprezentativa ţării gazdă. Lotul se va reîntoarce în ţară în z a de 30 august.

● **LOTUL DE TINERET SE PREGĂTEŞTE PENTRU ÎNTÎLNIREA CU SELECŢIONATA SIMILARĂ A R. D. GERMANE.** Ieri, lotul de tineret a susţinut o partidă de verificare cu echipa Automatica, obţinînd victoria cu 2—1 (1—1). Sîmbătă, la Bacău, de la ora 17, un alt meci-test, parteneră fiindu-i divizionara „A" S. C. Bacău. Tinerii noştri fotbalişti vor întîlni, aşa cum s-a mai anunţat, miercuri 29 august, la Bacău, reprezentativa de tineret a R. D. Germane.

● **JUNIORII SUSŢIN ŞI EI DOUĂ PARTIDE.** Prima reprezentativă de juniori a ţării noastre va întîlni, duminică 26 august, de la ora 17, pe stadionul din Alexandria, selecţionata similară a **R. D. Germane** (arbitrul jocului va fi **A. Gheorghe** din Piatra Neamţ). Cel de al doilea joc internaţional este programat marţi 28 august, la Călăraşi, unde ţara noastră va fi reprezentată de selecţionata U.E.F.A. '86, care în această săptămînă se află într-un turneu de două meciuri în Polonia (arbitrul partidei va fi **R. Matei** — Bucureşti).

MECIURI AMICALE ● MECIURI AMICALE

ELECTROPUTERE CRAIOVA — BDIN VIDIN (BULGARIA) 7—2 (2—2). Gazdele au dominat clar după pauză, cînd s-au desprins. Pentru craioveni au marcat **Smarandache (2), Creţu (2), Sanda (2), Ghiţă,** iar pentru formaţia bulgară a înscris **Semeonov (2).** Astăzi, de la ora 15, formaţia bulgară va întîlni pe stadionul Central din Craiova echipa Universitatea. (Şt. GURGUI — coresp.)

DUMINICĂ 26 AUGUST, de la ora 11, **Rapid** va susţine în Capitală, pe stadionul Sportul studenţesc, un atractiv joc amical cu **National Cairo,** deţinătoarea „Cupei Egiptului", echipă clasată pe locul secund în campionat, în care evoluează şase internaţionali egipteni.

TURNEUL DE LA RM. VÎLCEA. În primul joc, **F. C. Olt — F. C. Şoimii I.P.A. Sibiu 1—2 (1—1).** Au marcat **Văsîi** (min. 4 şi 52), respectiv **Eftimie** (min. 42). Divizionara „A" a folosit următorii jucători: **Niţu — Prepeliţă, M. Zamfir, Căţoi, Boriceanu — M. Popescu, Kallo, Minea, Eftimie — Ciobanu, Georgescu.** Au mai jucat : **Cojocaru, Andrei, Firănescu.**

În al doilea meci, **Chimia — F. C. Argeş 2—0 (1—0)** ; golurile au fost înscrise de **Cincă** (min. 5) şi **Carabageac** (min. 85). **Chimia** : Pavel — Teleşpan, Preda, Basno, Cincă — Catrina, Iovan, Vergu, Albu — Verigeanu, Carabageac. **F. C. Argeş** : Cristian I — Voicu, Moiceanu, Badea, Bănuţă — Iovănescu, Ignat, Cosovschi, Ploaie — Jurcă, Nica. Au mai jucat : Racolţea, Iepure, Diaconescu, Udrea şi Gîngu (Chimia), Istrate, Toma, Bobaru, Margelatu, D. Zamfir şi Constantinescu (F. C. Argeş). (S. GEORNOIU — coresp.)